

9. Chanu trápilo, že nemá děti

Izraelita Elkána měl dvě ženy. Peninu, která měla několik dětí, a Chani, která děti mít nemohla. Moc se tím trápila. Penina se jí kvůli tomu často vysmívala.

Byl jeden izraelský muž, který se jmenoval Elkána. Jako správný Izraelita chodil každý rok s celou rodinou do města Šílo, aby se tam ve svatyni modlil k Hospodinu společně s ostatními Izraelity a přinesl mu oběť. Elkána měl dvě ženy. Peninu, která měla několik dětí, a Chanu, které zatím žádným dítětem Hospodin nepožehnal. Moc se tím trápila. Penina se jí kvůli tomu často smála: „Kdypak se ti konečně narodí chlapeček nebo holčička? Nemáš žádné děti, ale já mám. Hospodin na tebe určitě zapomněl. Hospodin tě jistě nemá rád, a proto ti nedává žádné dítě.“ Takto Penina často Chanu popichovala. Tenkrát si totiž lidé mysleli, že když některá žena nemá děti, málo se modlí a má spoustu hříchů. Hospodin ji proto nemá rád a za trest nikdy nebude mít miminko. To však u Chany nebyl ten důvod. Chana měla Hospodina ráda a často se k němu modlila. „Tak už neplač, Chano!“ hladil ji Elkána, když si za ním přišla postěžovat kvůli Penině. „Vždyť přece víš, že tě mám moc rád! Copak to pro tebe nic neznamená? Není to důležitější než mít deset synů?“ Ale Chana nemohla být veselá, když se jí Penina neustále posmívala a předváděla se svými dětmi. Nejhorší to bývalo pro Chanu, když putovali do města Šílo. Byly to chvíle, kdy se Penina opět postarala o to, aby se Chana cítila mizerně a opuštěně. Jednou to už Chana nemohla vydržet. Stalo se to, když se v Šílu usadili k slavnostní rodinné večeři. V čele seděl otec Elkána. Vzal z velké mísy kus masa, rozkrájel ho a dal každému kousek. Nejdříve dal své ženě Penině a každému jejímu dítěti. Na pravé straně seděla Chana a byla velice smutná. Elkána na ni laskavě promluvil, a aby jí ukázal, že ji má rád, dal jí dvojnásobný kus masa. Chana si však nevzala. Slzy jí stékaly po tváři. Penina se jí totiž začala smát: „Hm, dostala jsi velký kus masa! No jen se najež! Však jsi sama. Já mám mnoho dětí, ty nikoho.“ Chana na to neřekla ani půl slova a plakala ještě více. Nechtěla se ani teď přít se svou protivnicí. Tiše vstala a odešla od stolu a zamířila na místo, kde by byla blízko Hospodinu – ke svatyni s Archou úmluvy. Věděla, že jedině

Hospodin ji pochopí a jenom on jí může pomoci v jejím trápení.

Úkol:

Děti se také rády popichují, předvádějí se před druhými a vychvalují se, co mají za oblečení, hračky a co už zvládnou. Často si však neuvědomí, že to může druhé kamarády mrzet, když oni takové hračky nemají a nedokážou to, co druzí. Proto je lepší si hračky mezi sebou půjčovat a nad nikým se nevytahovat.